

GROENLINKS

groningen stad

jaargang 19 - nummer 2 - nov 2008

**WERELDMAALTIJD
MET NIEUWE
NEDERLANDERS**

**INTERVIEW MET
VERZETSSTRIJDER
JAN HEUSDENS**

OBAMA HOERA?

DE FINANCIËLE CRISIS

GROENE KLINKER

REDACTIONEEL

Wanneer ik door de ingebonden jaargangen van de Groene Klinker blader realiseer ik me hoe ontzettend veel mensen via ons lijfblad ooit een steentje hebben bijgedragen aan GroenLinks in Groningen. Geen wonder dat Groningen een van de grootste en actiefste afdelingen is in het land. Sommige medewerkers aan de eerste jaargangen zijn nog steeds zeer actief binnen GroenLinks, maar ik kom ook veel namen van mensen tegen die mij, als jonkie binnen GroenLinks, geheel onbekend zijn. Waar zijn al die mensen gebleven? Verhuisd? Te druk? Van politieke kleur veranderd? Het maakt me nieuwsgierig.

Nu we het twintigste jaar naderen lijkt het me een goed idee om eens te gaan speuren en in het komende jubileumjaar een speciale uitgave te wijden aan al die mensen die ooit aan de Klinker hebben meegewerkt. Dat betekent alle oude nummers doorploegen, op zoek naar oude namen. Veel maar leuk

werk. Wie daarbij wil helpen, kan contact met mij opnemen.

Dit nummer staat grotendeels in het teken van twee mondiale gebeurtenissen. De economische crisis lijkt stapje voor stapje vanuit de VS dichterbij te komen. Overgewaaid uit de Verenigde Staten, waar tot grote vreugde van het grootste deel van de wereld de veelbelovende Obama is gekozen. Hillary was ook goed geweest, betoogt onze columniste Ineke van Gent. Klopt, de Democraten hadden dit jaar een luxeprobleem met twee van zulke bijzondere kandidaten.

Als deze Groene Klinker in de brievenbus valt, ligt het lampionnenfeest alweer achter ons en worden er wortels en brood in de schoenen gestopt. We wensen iedereen toe dat de dichtaders weer vrij gaan vloeien. **GK**

Frans Zwitser

WERELDMAALTIJD

**INTERVIEW MET
JAN HEUSDENS**

OBAMA EN DE HOOP

5
6
8

**STADSDINER VOOR LEDEN ÉN NIET-LEDEN
ALV-AGENDA EN OPROEPEN VAN BESTUUR
FRACTIE: CULTUURSUBSIDIES**

9
11
14

**COLUMN HARM VAN DER VEEN
VAN DE BESTUURSTAFEL
HAAGS BLUFJE**

Waar is het geld gebleven?

Paniek op de financiële markten

De wereldeconomie wordt geplaagd door een omvangrijke financiële crisis. De ene grote bank na de andere valt om en aandelenkoersen dalen dramatisch. Wat zijn de oorzaken, wie zijn de schuldigen en wat staat ons te wachten?

door Lidwien Schuitemaker

Het Amerikaanse en Europese bankwezen stond bekend als solide. Dat is verleden tijd. In september zijn binnen één week vijf grote banken in de VS en in Engeland failliet gegaan. In België viel Fortis bijna om en ook andere geïndustrialiseerde landen bleven niet gespaard. De aandelenkoersen van de meeste beursgenoteerde bedrijven zijn sinds september wereldwijd enorm gedaald. Op maandag 29 september meldde de Amerikaanse beurs op Wall Street een verlies van 1200 miljard dollar: beleggers verloren op één dag dit bedrag aan beleggingen en voor het Amerikaanse bedrijfsleven was dit geld niet meer beschikbaar als investeringskapitaal.

huizencrisis

In de VS zijn jarenlang zogenaamde worghypotheek tegen variabele rentes verstrekt aan huizenkopers, zonder hun kredietwaardigheid te controleren. Zelfs daklozen kregen leningen voor een woning. Op deze manier zorgden bankiers voor een sterke stijging van de huizenprijzen. Konden de maandlasten niet worden opgebracht dan werden deze bij het totale schuldbedrag bijgeschreven. Zolang de rente laag was, vormde afbetaling voor de meeste kopers geen probleem, maar toen deze begon te stijgen, konden velen

hun maandelijkse hypotheeklasten niet meer opbrengen. Sinds 2007 hebben hierdoor in de VS 700.000 mensen gedwongen hun

huizen moeten verlaten. De louche hypotheekten werden sa-

men met gezonde hypotheekten door Amerikaanse banken mooi 'verpakt' en doorverkocht aan banken over de hele wereld. De financiële tussenhandelaren werden beloofd met forse bonussen. Deze praktijk zou volgens economen en politici de oorzaak zijn van de huidige financiële crisis in het bankwezen. Maar is de groep Amerikanen die haar hypotheeklasten niet meer kan opbrengen, verantwoordelijk te stellen voor de wereldwijde financiële crisis?

liberalisering

Enige jaren geleden kondigde de grote beursspeculant George Soros zijn vertrek uit de beurshandel aan, omdat beleggen te riskant was geworden. Hij vergeleek de beurs met een zeepbel die elk moment uiteen kon spatten. Voor deze beursontwikkeling zijn verschillende oorzaken aan te wijzen. Sinds de jaren tachtig van de vorige eeuw zijn de financiële markten wereldwijd geliberaliseerd. De overheidsbemoeienis werd teruggedrongen, het toezicht versoepeld en op de beurzen mochten allerlei nieuwe financiële producten verhandeld gaan worden. Met opties kan bijvoorbeeld gespeculeerd worden dat aandelen op een bepaald tijdstip zullen dalen of juist stijgen. Ook wordt niet meer gecontroleerd hoeveel van het bedrag dat een onderneming via aandelen binnenkrijgt daadwerkelijk in dit bedrijf wordt geïnvesteerd. De verkoop van grote aandelenpakketten met voorkennis wordt niet of

nauwelijks bestraft. Managers en bestuurders van bedrijven ontvangen torenhoge bonussen et cetera. Sinds de liberalisering van de economie worden zogenoemde durfkapitalisten op de markt toegestaan. Zij kopen vaak met geleend geld bedrijven, splitsen deze op, doen onrendabele onderdelen van de hand en overladen de overgebleven winstgevende delen met hoge schulden. Met de leningen die de banken hiervoor verschaffen, worden nieuwe bedrijven gekocht waarmee hetzelfde gebeurt. Het gaat de durfkapitalisten niet om de productiviteit van een bedrijf maar om de zo hoog mogelijke verkoopwaarde van zijn onderdelen op korte termijn, om daarmee meer geld te maken. Op deze manier zijn veel goedlopende bedrijven en hele regio's van hun bestaansrecht beroofd en varen banken wel bij het verstrekken van grote leningen.

De enorme schuldenlast van de VS van 10.000 miljard dollar en de uitgaven voor de Irak en Afghanistan oorlog - 3.300 miljard exclusief de 'opbouwprojecten' - zijn andere factoren in de destabilisering van de financiële markt en daarmee van de hele economie.

Fortisfiasco

De verkoop van ABN/Amro is een goed voorbeeld van de tegenwoordig toegestane financiële manipulaties. Maandenlang gonsde het vorig jaar in de media van de overnamegeluiden en speculaties over mogelijke kopers en verkoopprijzen van deze bank. Beleggers stroomden toe en de waarde van het aandeel ABN/Amro steeg. Uiteindelijk kochten drie banken, waaronder Fortis, ABN/Amro voor de megaprijs van 72 miljard euro. Bestuurders en management werden beloond met hoge bonussen. Een jaar later kreeg de bevolking te horen dat de Belgische en Nederlandse overheid Fortis te hulp moesten schieten om haar van de ondergang te redden. Minister van Financiën Wouter Bos betaalde voor de hele Fortis/ ABN-Amro-operatie 16,8 miljard euro,

in ruil voor wat hij nationalisatie van de bank noemde. Daarna werd bijna een week lang de handel in Fortis/ABN Amro aandelen stilgelegd uit angst voor verdere waardedaling en faillissement.

Waarom stond Fortis er een jaar na de mega-aankoop zo slecht voor? Waarom werd deze failliete bank voor zo'n groot bedrag overgenomen, waar komt dit geld vandaan en aan wie is het betaald? En waarom is deze bank niet volledig genationaliseerd? Op de vraag aan een van de toezichthouders, minister van Financiën Bos, hoe het met Fortis zover heeft kunnen komen, antwoordde hij dat alles zo ingewikkeld is geworden dat het niet meer te begrijpen is!

lege zakken

Nina Brinks Worldonline staat model voor wat met Fortis en andere grote banken werkelijk gebeurd is. Brink kocht begin jaren negentig een groot aandelenpakket van dit door haar opgerichte bedrijf en wist met geraffineerde reclamecampagnes veel beleggers te trekken. Hierdoor schoot de aandelenkoers omhoog. Terwijl gelijktijdig nog meer aandeelhouders werden gelokt, dumpte Nina Brink als eerste haar volledige aandelenpakket tegen een inmiddels opgestuwde prijs. Hierdoor kelderden de koersen en bleven de kleine beleggers zitten met waardeloos geworden aandelen. Nina Brink had zich op deze manier het kapitaal (3 miljard euro) toegeëigend van de andere beleggers. Niet veel later werd zij uitgeroepen tot zakenvrouw van het jaar.

Vóór de huidige financiële crisis waren spaarders en kleine beleggers wereldwijd in de veronderstelling dat het spaargeld waarvoor zij gewerkt hadden, als oudedagsvoorziening veilig was op spaarrekeningen en in aandelen. Spaarders werden naar de beurzen gedreven omdat de spaarrente lager lag dan de reële inflatie. Nu zij hun aandelen proberen te verzilveren, blijken deze net als indertijd bij Worldonline, niets meer waard te zijn.

verdampt geld

Waar is het geld dat burgers wereldwijd hebben belegd gebleven? Volgens deskundigen, politici en de media is dit geld verdampt, verdwenen. Hoe is dit mogelijk? Aandelen vertegenwoordigen net als andere producten een waarde en dit geld komt in handen van de aandelenverkoper. Net zoals grootaandeelhouder Nina Brink reëel en geen verdampt geld overhield aan de verkoop van haar aandelenpakket, hebben ook de grootaandeelhouders van banken en andere beursgenoteerde bedrijven reële en geen virtuele miljarden ontvangen toen zij hun tegen lagere prijzen gekochte aandelen verkochten op het moment dat deze veel geld opleverden. Beursspeculanten 'verdienen' zo enorme bedragen. Één van hen ontving in 2007 bijvoorbeeld 700 miljoen dollar, reëel geld waarvoor gemiddeld 70 miljoen uren menselijke arbeid is verricht.

In 2006 'verdienden' durfkapitalisten 350 miljard dollar en de totale waarde van derivaten zoals ruilcontracten en opties, bedraagt nu het onvoorstelbare bedrag van 369.000 miljard dollar. Dit bedrag vertegenwoordigt 4 jaar werk van de totale wereldbevolking. Grote beleggers hebben, net als Nina Brink, de gelden en daarmee het werk van kleinere beleggers en spaarders weggenomen en laten deze door het dumpen van hun eigen aandelenpakketten achter met bijna waardeloos geworden aandelen en lege kassen.

Over schuldigen wordt nauwelijks gesproken. Gewezen wordt naar de consument die zijn vertrouwen in de economie heeft verloren en daardoor niets meer koopt. Maar hoe kan de consument spullen kopen als zijn geld steeds minder waard wordt of grotendeels is verdwenen? En waarom worden de miljarden euro's en dollars niet teruggehaald van diegenen die ze, door kunstgrepen, nu in hun bezit hebben? De verantwoordelijken - grote aandeelhouders, bankiers,

managers, bestuurders, commissarissen, toezichthouders en politici – gaan vrijuit terwijl ze zich honderden miljarden aan geld (arbeid) hebben toegeëigend.

maatregelen

Sinds begin dit jaar hebben Centrale Banken over de hele wereld honderden miljarden euro's en dollars in commerciële banken 'gepompt' om hun dreigende faillissement te voorkomen. De Nederlandse overheid haastte zich om Fortis te redden en kwam kort daarna met een noodfonds van 20 miljard euro voor noodlijdende banken en een garantstel-

ling van 200 miljard voor leningen van banken onderling. Waar halen de Centrale Banken en de Nederlandse overheid dit geld vandaan en aan wie wordt het betaald? Draait de geldpers extra uren? Volgens Wouter Bos leent de staat dit bedrag tegen een schappelijke rente op de 'kapitaalmarkt'. Bedoelt hij hiermee de banken die nu staatssteun krijgen, of de pensioenfondsen? Moeten we ons zorgen maken dat straks ook de pensioenfondsen lege zakken blijken te zijn? De noodfondsen en overheidsaandelen in banken en verzekeringen worden gecontroleerd door dezelfde toezichthouders die hebben toege-

staan dat honderden miljarden van kleine spaarders en beleggers naar de rijken zijn verschoven.

Als wetgeving en toezicht op de financiële en andere economische markten niet wordt verscherpt en overheden blijven doorgaan met het gebruiken van gemeenschaps-gelden voor financiële steun aan banken en andere grote bedrijven, zal deze economische crisis de hele wereldbevolking verder meeslepen in haar vaart, met nog grotere prijsstijgingen, fabriekssluitingen, massawerkloosheid en hongersnoden als gevolg. Waar blijft de linkse politiek? **GK**

Geef je nu op!

Een zondagmiddag om nooit te vergeten

GroenLinks Groningen Stad organiseert op 22 maart 2009 het eerste 'Stadsdiner' voor leden én niet-leden. Een ongedwongen en eindeloze zondagmiddag met (h)eerlijk eten en drinken en een open gesprek over de toekomst van onze stad. Maar let op: er zijn slechts een beperkt aantal plaatsen aan tafel beschikbaar. Meld je dus snel aan.

In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen in 2010 willen we als afdeling de inwoners en ondernemers met een links hart betrekken bij belangrijke thema's die spelen in onze stad zoals: de ruimtelijke inrichting, verkeer en vervoer, duurzaamheid, etc. Daarnaast willen we graag van een zo breed mogelijk publiek horen welke onderwerpen (meer) aandacht zouden moeten krijgen van GroenLinks de komende jaren.

waarom meedoen?

Het diner bied je als GroenLinks-lid de gelegenheid om op persoonlijke titel twee bekenden, burenvrienden, familieleden en/of zakelijke relaties uit te nodigen voor een gezellige middag met een politiek en maatschappelijk tintje. Mede-Stadjers waarvan je denkt dat deze sympathiek staan tegenover het GroenLinks gedachtegoed maar niet per definitie GroenLinks-kiezer zijn. Zo ontstaat een uiterst breed samengestelde groep die vanuit een 'stadsgevoel' bij elkaar

komt om te genieten en te discussiëren. Belangrijke onderdelen van het Stadsdiner vormen de intermezzi:

drie korte inleidingen van bekende sprekers en/of columnist
muzikaal optreden van een locale band

korte multi-mediapresentatie over de thema's

hoe, wat en waar?

De locatie van het Stadsdiner is het Heerenhuys aan de Spilsluizen. De middag begint om 17.00 uur en we sluiten het Stadsdiner af om ongeveer 20.30 uur. Voor 50 euro* krijgen jij én je twee gasten een (h)eerlijk driegangendiner, samengesteld uit biologische en fair-trade ingrediënten. De drankjes tijdens het eten zijn bij de prijs inbegrepen.

Er is plek voor 90 personen. Dit betekent dat slechts 30 leden zich kun-

nen aanmelden. Doe dit daarom zo spoedig mogelijk. Meld je aan via stadsdiner@groenlinksstad.nl onder vermelding van de namen van jezelf en je twee gasten, je adres, telefoonnummer en mailadres en de manier waarop je wilt betalen (contant of per overboeking). Voor vragen kun je contact opnemen met Margien Bouma en/of Jorien Bakker (tel 0612528224).

* Minima kunnen een korting krijgen **GK**

ALV vergadering 30 september 2008

Namens het bestuur nodig ik jullie van harte uit voor onze algemene ledenvergadering van dinsdag 25 november a.s. om 20:00 uur in ons pand, Coehoornsingel 87 te Groningen. De agenda is als volgt:

1. Opening
 2. Mededelingen, o.a. het Stadsdiner van 22 maart 2009 en herinrichting van het pand
 3. Notulen 30-09-2008
 4. Thema: de Zuidelijke Ringweg
- Pauze
5. Verantwoording wethouder, fractie, bestuur, partijraad, Permanent Campagne Team en Groene Klinker
 6. Rondvraag
 7. Sluiting

We hopen jullie te zien op dinsdagavond 25 november. De stukken worden een week van te voren via de email toegezonden en zijn dan ook op te halen op het pand.

Margien Bouma, voorzitter. **GK**

Kandidaten gezocht voor het afdelingsbestuur

Op de Algemene Leden Vergadering van 10 februari 2009 wordt een nieuw afdelingbestuur gekozen. Lijkt het je leuk om samen met zes anderen onze afdeling te besturen? Het bestuur beveelt je dan van harte aan om te solliciteren naar een bestuursfunctie. De komende periode belooft extra spannend te worden, gezien de ophanden zijnde gemeenteraads-

verkiezingen. Omdat het om een reglementaire bestuurswisseling gaat, zijn alle functies beschikbaar. Geïnteresseerden kunnen hun schriftelijke sollicitatie – voorzien van een curriculum vitae – richten aan kandidatencommissie bestuur p/a Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen.

Deze kandidatencommissie zal na een gesprek met de kandidaten

een advies voorleggen aan de ALV. De kandidatencommissie dient je schriftelijke sollicitatie uiterlijk 3 december 2008 ontvangen te hebben. Voor vragen over de procedure kun je contact opnemen met Jeltje Meulenbroek (tel. 050-3134694, e-mail jeltjemeulenbroek@planet.nl) en voor inhoudelijke vragen met Margien Bouma (tel. 050-3114864, e-mail hamlet@scarlet.nl). **GK**

Herinrichting van het pand van GroenLinks-pand

Het bestuur van de afdeling heeft op een rij gezet wat er verbeterd zou kunnen worden aan de inrichting van ons pand aan de Coehoornsingel. Op de ALV wordt een lange lijst met mogelijke verbeterpunten gepresenteerd. Het is niet de bedoeling alles in één keer aan

te pakken. Wel willen we een planning maken voor de lange termijn. Op de ALV zullen wij de aanwezigen vragen naar hun prioriteiten. Deze worden dan als eerste aangepakt.

Er is al veel gedaan: de grote zaal

is vorig jaar geschilderd; de tafels ogen netjes en zijn praktisch; de witte gordijnen voldoen en de onlangs aangebrachte rolgordijnen functioneren naar wens. Maar er kan nog veel meer gebeuren.

Arjen Nolles **GK**

Wereldmaaltijd

Een eerlijke maaltijd voor wereldburgers

Zondag 26 oktober: Het begin van de wintertijd en een dag waarop het onophoudelijk regende. Geen dag dus waar vrolijkheid en activiteit welig tieren, zou je zeggen. GroenLinks – partij met een zonnige kijk op de toekomst – denkt daar echter anders over. Zondag 26 oktober was de dag waarop onze afdeling voor het eerst een Wereldmaaltijd organiseerde.

door Gijs van der Kroef

De Wereldmaaltijd werd gehouden in het kader van Wereldvoedseldag. Deze dag is in het leven geroepen om mensen ervan bewust te maken dat er genoeg voedsel op aarde is om iedereen te voeden, maar dat dit voedsel oneerlijk verdeeld is. De Wereldmaaltijd symboliseert dit. Wereldmaaltijd is namelijk een diner, waarbij per persoon niet meer ingrediënten zijn gebruikt dan bij een eerlijke verdeling van al het beschikbare voedsel over alle wereldbewoners het geval zou zijn. Onze afdeling wilde bij deze Wereldmaaltijd een groep betrekken die de oneerlijke voedselverdeling aan den lijve heeft ondervonden: de nieuwe Groningers. Dit zijn de voormalige asielzoekers die onder het generaal pardon vallen. Daarom werden zij – en de organisaties die zich hebben ingezet voor het generaal pardon – uitgenodigd om de Wereldmaaltijd bij te wonen.

goed gevoel

Deze uitnodiging vond gretig aftrek. Maar liefst 35 mensen bezochten de maaltijd. Eeterie De Globe had zich speciaal voor deze gelegenheid beschikbaar gesteld. Dit restaurant voorzag niet alleen in onze materiele behoeften; ze leverde ook nog eens geheel vrijwillig enkele personeelsleden. Samen met vrijwilligers van onze afdeling zorgden zij ervoor dat de maaltijd bereid en geserveerd werd. Tussen de gangen door vertelde Jamina Milojkovic van

COS Groningen een inspirerend verhaal over de oneerlijke voedselverdeling. Met aansprekende voorbeelden liet ze zien dat door overconsumptie de aarde uitgemolken wordt. Maar dit is geen reden om bij de pakken neer te gaan zitten. Ze toonde aan dat de consument veel macht heeft door bijvoorbeeld fairtrade en/of biologische producten te kopen. Het gaat om een omslag in het denken. Het besef dat wij, gewone burgers, iets kunnen doen aan de oneerlijke voedselverdeling gaf me een goed gevoel. Dat was niet de enige reden waar-

om ik een goede herinnering aan deze avond heb overgehouden. Deze avond is tot stand gekomen door de tomeloze en geheel vrijwillige inzet van velen. Zo leverde de biologische groenteboer op de markt gratis groenten en fruit. Daarnaast gaf de dankbaarheid van de bezoekers voor deze maaltijd natuurlijk een gevoel van voldoening.

De organisatie van de Wereldmaaltijd houdt dit goede gevoel graag vast en verheugt zich nu al - weer of geen weer - op de volgende Wereldmaaltijd! **GK**

Met liefde bereid

Subsidieperikelen

Begin september werd de concept cultuurnota gepresenteerd. Elke 4 jaar wordt een gemeentelijke cultuurnota gemaakt. Daarin staat beschreven wat het college van B&W wil met cultuur en hoe de beschikbare gelden worden verdeeld over de instellingen. Als gemeenteraadsleden van GroenLinks waren we kritisch over de concept cultuurnota. We vinden het jammer dat de Kunstraad de subsidieaanvragen alleen op puur artistieke gronden heeft beoordeeld. Sommige organisaties hebben daarnaast andere belangrijke doelen. Theater te Water, De Steeg en New Attraction zijn bijvoorbeeld bezig om groepen naar cultuurevenementen te trekken die anders niet zo snel in een theater te vinden zijn. We betreuren verder dat de procedures van de beoordeling door de Kunstraad niet voor iedereen duidelijk waren. Dit moet voortaan beter. We zijn het ook oneens met de korting van 13% die een zevental instellingen, waaronder poppodium VERA, krijgen op het bedrag dat de Kunstraad adviseerde. Onduidelijk is waarom juist deze zeven gekort worden en waarom een aantal grotere instellingen, zoals MartiniPlaza en het Groninger Museum niet "meedelen" in de korting. Die korting zou dan een stuk lager kunnen uitvallen. Tot slot vinden we het onbegrijpelijk dat zowel het college als de Kunstraad de documentairemakers van Beeldlijn niet structureel willen ondersteunen met subsidie. Voor een relatief klein bedrag (17.000 euro) kan het voorbestaan worden

gegarandeerd van een organisatie die unieke documentaires maakt van hoge kwaliteit. Beeldlijn maakte onder andere de bekende documentaire "Ypke" over voormalig wethouder Ypke Gietema.

Op 10 september werd de concept cultuurnota besproken in de raadscommissie Onderwijs en Welzijn. We hebben daar onze kritiek kenbaar gemaakt. Kritiek die door veel fracties werd gedeeld. Tijdens de vergadering werd duidelijk dat er voor de korting van de zeven instellingen geen inhoudelijk argument was. Deze korting had alleen een financiële achtergrond: door extra geld aan een aantal andere organisaties te geven, bleef er voor deze zeven instellingen niet voldoende over.

Na de commissievergadering is het college aan de slag gegaan met het maken van een definitieve nota. De verschillende fracties in de gemeenteraad hebben in de tussentijd nog veel gesprekken gevoerd met organisaties en instellingen die - soms voor de tweede of derde keer - bereid waren hun plannen toe te lichten en hun bezwaren kenbaar te maken. Ook heeft de raad een hoorzitting gehouden waar ongeveer 20 organisaties het woord hebben gevoerd over de concept cultuurnota.

Op Prinsjesdag en in de weken daarna werd duidelijk hoeveel geld er uit Den Haag gaat komen voor de diverse noordelijke cultuurorganisaties. Daarmee heeft het college eveneens rekening gehouden in de definitieve nota.

Op 5 november presenteerde het college de definitieve nota. De be-

langrijkste wijziging ten opzichte van het concept was, dat VERA toch het hele bedrag krijgt dat de Kunstraad adviseerde.

Bij de behandeling van de definitieve nota in de commissie Onderwijs en Welzijn en in de gemeenteraad, zullen we als fractie in ieder geval proberen de subsidie voor Beeldlijn voor elkaar te krijgen. Verder vragen we aandacht voor e-culture en nieuwe media. In de nota worden

daar grote woorden over gezegd, maar veel geld is hiervoor niet beschikbaar.

De cultuurnota wordt op 19 november besproken in de raadscommissie en op 26 oktober in de raadsvergadering. Natuurlijk staat er veel meer in de cultuurnota dan hierboven is genoemd, meer informatie is te vinden op www.groningen.nl/cultuur. **GK**

Annie Postma

FRACTIE

In een tijd dat de club het bovenverwachting goed doet in de Eredivisie, heeft iedere stadjer het over FC Groningen. Opeens spreekt iedereen trots over 'onze FC', normaal het eigendom van de vaste fans die vaak alle denkbare slechte eigenschappen toebedeeld krijgen.

De vaste fans - met de zelfverkozen geuzennaam 'Boeren' - hebben een naam voor een dergelijke gelegenheidsaanhang: Joden publiek.

Genoemd naar de als opportunistisch bekend staande aanhang van het Amsterdamse Ajax. Hoewel Ajax van oorsprong helemaal geen Joodse club is, is 'Joden' al sinds de jaren 70 een eveneens door hen zelf gekozen geuzennaam.

Het levert mij als vaste stadionbezoeker wel een dilemma op. Ajax wordt in de Euroborg doorgaans niet als een bevriende club beschouwd, zeker niet nadat de Amsterdammers recent vrij agressief een aantal sleutelspelers van FC Groningen opkochten. Dus hun bijnaam 'de Joden' wordt doorgaans niet in positieve zin bezongen. Naast de term Jodenpubliek is er een hele reeks aan leuzen

Jodenpubliek?

die, als je de achtergrond niet kent, voor antisemitisch door kunnen gaan. Zo zingt men de laatste tijd veelvuldig "Wij staan boven de Joden". Uiteraard slaat dit op de stand van twee voetbalclubs in de Eredivisie en niet op hiërarchie tussen de cultureel-religieuze bevolkingsgroepen.

Maar ja, ik sta daar dus tussen. Ik ken die achtergronden en twijfel. Ik ben absoluut geen antisemiet, maar zing ook graag alle leuzen mee, want echte 'Boeren' zingen voor hun club. Ik kan me echter ook voorstellen dat mensen, al dan niet op de hoogte van de context, dergelijke uitspraken niet los kunnen zien van antisemitisch gedachtegoed.

Die indruk wil ik zelf in geen geval wekken, de morele scherpslijpers krijgen het voordeel van de twijfel. Deze 'Boer' staat zich dus elke thuiswedstrijd schor te zingen in de Euroborg, maar neemt zo af en toe pauze; ik wens niemand te beledigen en zing dus niet mee over 'de Joden'.

Maar mag ik dan wel zingen over Hoerenveen? **GK**

Harm van der Veen

Oude sokkenbusiness

door Gabor Lodi

De Gangsters zijn tot bankiers verveld, hierdoor worden geen banken meer overvallen en beroofd. Maar ons geld 'verdamp't, en ze hebben ons in de oude sokkenbusiness gestort. Straks gaan de aandelen van ondernemingen in naalden en stopgaren de pan uitrijzen.

Onze minister van Financiën zegt niets te snappen van verdamp't geld en het bankwezen, voor hem te ingewikkelde zaken. En hij heeft tegen de oude sokkenbusiness de miljardenpomp aangezet en de businesslui en bankiers een warme trui beloofd. Als deze heren op staatskosten moeten leven, zou een warm bajeskamertje dan niet geschikter zijn in plaats van tochtige lege banken? En wanneer ze door een griepje gepakt worden, kost dat een hoop prikken en blijven wij over zonder sokken. **GK**

GK november 2008

Jan Heusdens alias Kees van der Linden **Verzetstrijder en actievoerder**

Ik ontmoette Jan en Sofie Heusdens voor het eerst een paar maanden geleden om wat planten bij hen op te halen voor GroenLinks. Het bleken twee levendige senioren te zijn met een rijk rood verleden. We maakten een afspraak voor een interview. Een reis door een kleine eeuw geschiedenis.

door Frans Zwitser

Jan is in de vroege lente van 1921 in Rotterdam geboren. Zijn vader werkt als typograaf bij de Nieuwe Rotterdamse Courant. Als Jan 14 jaar is, sterft zijn vader. Hij laat een gezin met 9 kinderen achter, waarvan Jan de middelste is. Moeder kan de touwtjes financieel redelijk aan elkaar knopen, omdat ze een weduwepensioen krijgt. Jan wil graag naar de ambachtsschool, maar daar is geen plek voor hem. Hij heeft verschillende baantjes en in de sporen van zijn vader verdiept hij zich in het socialisme en communisme. Zo abonneert hij zich op Het Volksdagblad van de CPN en sluit hij zich op 17-jarige leeftijd aan bij de Nederlandse Jeugd Federatie (NJF), de jongerenvereniging van de CPN.

oorlogstijd

Jan is 19 jaar als de oorlog uitbreekt. Op 14 mei 1940 worden in een kwartier tijd 24.000 woningen in Rotterdam platgebombardeerd. Het huis van de Heusdens, een paar honderd meter van het rampgebied verwijderd, blijft gespaard. Maar het bedrijf waar Jan werkt, ligt in puin. Een tijd lang is hij dan via de NJF actief in het verzet in Rotterdam. Hij wordt door de Duitsers gezocht en in 1942 staan ze voor de deur om hem op te halen. Hij is niet

Mei 1940, Rotterdam verwoest

thuis, wordt gewaarschuwd en weet op het nippertje naar Den Haag te ontsnappen. Afscheid nemen kan niet meer; hij zal zijn familie jarenlang niet meer zien.

In Den Haag duikt Jan enkele weken onder bij het gezin van een joodse vriend, maar men beseft dat dat voor iedereen te gevaarlijk is. In 1940 heeft hij tijdens een jeugdkamp van de NJF in Noordwijkerhout de zusjes Truus en Freddie Oversteegen uit Haarlem leren kennen. Zij zorgen nu voor een onderduikadres in Haarlem. Rond die tijd beginnen de razzia's en de jodenvervolging in frequentie en hevigheid toe te nemen. Er ontstaan verzetsgroepen, die aanslagen plegen op de bezetter en op collaborateurs. Jan Heusdens sluit zich bij een van deze groepen aan, zoals ook Hannie Schaft - bekend geworden als het meisje met het rode haar - zich iets later bij deze groep voegt. Door het gevaar dat Jan loopt, kan hij meestal niet langer dan enige weken op hetzelfde adres onderduiken. Hij wordt een keer opgepakt, maar met zijn valse identiteitspapieren weet hij zich dankzij het alias Kees van der Linden te redden. Bij een aanslag op een collaborateur, die hij samen met Hannie Schaft uitvoert, wordt hij in zijn been geschoten. Maar anders dan Hannie Schaft overleeft hij de oorlog, zij het dat hij er blijvende fysieke kwalen aan overhoudt.

terug naar Rotterdam

De bevrijding beleeft Jan met gemengde gevoelens. Sommige van zijn kameraden zijn dood en zelf wordt hij onmiddellijk voor militaire dienst opgeroepen. Hij wordt ingekwartierd in een school in Haarlem van waaruit voedsel, aan-

gevoerd vanuit Engeland, over Nederland wordt gedistribueerd. Hij krijgt de gelegenheid om met zo'n transport naar Rotterdam te gaan, waar hij na jaren zijn familie terugziet. Een paar maanden later volgt overplaatsing naar Noordwijkerhout waar hij in een peloton wordt ingedeeld dat wordt klaargestoomd voor Nederlands-Indië. Jan wil daar absoluut niet naartoe. Hij weet uiteindelijk op grond van zijn zwakke fysieke gestel daarvan ontslagen te worden. Hij wordt voor een half jaar naar een herstellingsoord gezonden, waar hij besluit een nieuwe poging te doen om timmerman te worden. Hij volgt een cursus in Haarlem

Sofie

Daarna keert Jan terug naar zijn geboortestad, waar hij een baan als timmerman vindt. Op een CPN-kamp ontmoet hij in 1950 Sofie uit Groningen. Het is liefde op het eerste gezicht. Jan besluit om werk in Groningen te zoeken en trekt bij de familie van Sofie in. Er is woningnood en ze blijven tot 1956 bij de ouders van Sofie wonen. Hun eerste zoon is al geboren als ze een eigen huis vinden. Jan blijft tot 1966 als timmerman onderhoudswerk verrichten in Stad en Ommeland. Dan wordt hij door zijn kwalen gedwongen te stoppen en krijgt een verzetspensioen voor de rest van zijn leven. Hij en Sofie blijven zich actief inzetten voor de CPN.

Sofie komt uit een rood nest. Zij herinnert zich nog hoe ze als driejarig meisje met haar vader tijdens de depressie van de jaren dertig folders in de Violstraat stond uit te delen tegen de werkloosheid. En hoe blij haar vader in de Tweede Wereldoorlog was toen hij op Radio

Oranje hoorde dat de Nederlandse regering in ballingschap overging tot erkenning van de Sovjet-Unie. Die liefde voor de Sovjet-Unie werd overgedragen aan Sofie en Jan.

Uit erkentelijkheid voor hun inzet mochten Jan en Sofie in 1980 op kosten van Moskou een reis door de Sovjet-Unie maken. Daar hebben

ze goede herinneringen aan overgehouden, ook al liep de gedachte van een communistische heilsstaat er een flinke deuk op.

van CPN naar GroenLinks

Ze zijn tot het laatst trouw lid gebleven van de CPN. Bij de oprichting van GroenLinks zijn ze zonder

bedenkingen met de CPN mee opgegaan in de fusie met drie andere partijen. Als ik hen vraag hoe ze GroenLinks nu ervaren, aarzelen ze een beetje. Ze zijn blij lid van een groene partij te zijn; milieu is belangrijk voor hen geworden, maar het mag allemaal nog wat roder zijn. De CPN was als partij veel belangrijker voor hen. Ze waren gewend om alles voor de partij op te offeren en dat deden ze met liefde. GroenLinks is vrijblijvender en minder socialistisch.

Dan haalt Jan Heusdens een krantenknipsel onder zijn stoel vandaan en wijst hij me met een grote grijns op een artikel dat kopt "Bankieren moet weer saai worden". Een artikel waarin Kees Vendrik van leer trekt tegen de graaicultuur in het bankwezen. Kees is duidelijk een man naar hun hart. Ook Femke mogen ze wel, hoewel ze haar wel erg netjes vinden. En wat jammer van Duyvendak. Een goede vent, maar waarom moest hij nu zo nodig zijn actieverleden ter discussie stellen? "Je moet je verleden niet in het heden plaatsen, dat roept alleen maar verwarring op." **GK**

Sofie en Jan, een halve eeuw getrouwd

Van de bestuurstafel

De ALV is op 30 september j.l. akkoord gegaan met het voorstel van de kandidatencommissie om de kandidaten voor het bestuur mee te laten draaien in het bestuur. Dit betekent dat Jorien Bakker, Lamiek Groeneweg en Theo van der Zee meedoen met het bestuur. Omdat zij officieel niet zijn voorgedragen door de kandidatencommissie zijn ze formeel geen bestuurslid. We hebben dit besluit genomen omdat de huidige bestuursperiode nog maar kort is. Op de ALV in februari wordt het nieuwe bestuur gekozen. Een oproep om je kandidaat te stellen vind je elders in deze Klinker. Het Toekomstcongres bevindt zich inmiddels in de besluitvormingsfase. Op een bijzondere ALV heeft onze afdeling enkele amendementen op de congresvoorstellen samengesteld. Vervolgens zijn deze namens

de afdeling ingediend. Enkele van deze amendementen hebben een positief pre-advies van het landelijk bestuur gekregen. Op dinsdag 18 november organiseert het afdelingsbestuur een voorbereidingsbijeenkomst voor de congresgangers. Op zaterdag 22 november is het dan zover: op het Toekomstcongres in Tilburg wordt een nieuw beginselprogramma vastgesteld. Je kunt je niet meer voor dit congres opgeven als stemmend lid, maar je mag het congres uiteraard wel bezoeken. Een andere datum die je alvast in je agenda kunt noteren is vrijdag 9 januari. Onze traditionele nieuwjaarsborrel vindt dan plaats. Ieder lid ontvangt hiervoor nog een uitnodiging.

We hebben niet alleen een concrete gebeurtenis als deze nieuwjaarsborrel op de agenda staan. Het bestuur

werkt ook met een agenda voor de lange termijn. In de vorige Klinker is al het een en ander over een communicatieplan geschreven. Hiermee in verband staat ook een op handen zijnde scoutingplan. Hiermee willen we kort gezegd een breed netwerk creëren van potentieel geïnteresseerden in GroenLinks op niveau van (actief) lid tot potentieel wethouder of zelfs burgemeester. Ook staan er twee verkiezingen op de agenda. Het lijkt nog ver weg, maar binnen nu en anderhalf jaar zijn zowel de verkiezingen voor het Europees Parlement als de verkiezingen voor de gemeenteraad. We zullen jullie op de hoogte houden van de nieuwste ontwikkelingen over deze onderwerpen!

Namens het bestuur,
Gijs van der Kroef **GK**

Give Me Hope, Obama

Hoewel Barack Obama al tijden voor lag in de peilingen, is het toch een historisch moment dat de eerste kleurling nu daadwerkelijk zijn intrek gaat nemen in het Witte Huis. De authentieke en begrijpelijke volksvreugde onder vooral zwarte kiezers dat 'een van hen' tot de nieuwe Amerikaanse president is gekozen, wordt overschaduwd door de vraag wat de overwinning van Obama nu feitelijk betekent. Staan we aan de vooravond van echte verandering, of waren Obama's bezielende woorden slechts eloquent verpakte oefeningen in retoriek?

door Ger Bosma

Ondanks dat de media in de weken voor 4 november braaf het spel meespeelden dat het tot het eind toe nog erg spannend bleef wie de 44ste president van de Verenigde Staten zou worden, was het al lang een gelopen race. In te veel belangrijke staten had Obama simpelweg een onoverbrugbare voorsprong op McCain opgebouwd. Ook vanuit de meeste *swing states* werden, zoals verwacht, uiteindelijk door de Democraten in de wacht gesleept, wat zich vertaalde in een verpletterende nederlaag voor de Republikeinen. Met Missouri nog onbeslist, maar waarschijnlijk voor McCain, heeft Obama ruim 2 keer zoveel kiesmannen als McCain: 349 vs. 163 (+11).

Toch geeft het Amerikaanse kiesstelsel met het anachronistische winner takes all-principe van kiesmannen per staat een vertekend beeld van de echte krachtsverhoudingen. Het percentage stemmen op Obama (53%) ligt landelijk gezien slechts 7% hoger dan op McCain (46%). In weinig staten scoorde de verliezende partij minder dan 40% en vaak waren de marges nog veel kleiner.

wederzijdse wurggreep

Meer nog dan de winst van de Democratische droomkandidaat Obama, is het dus eigenlijk vooral verbazingwekkend hoeveel mensen nog op de Republikeinen hebben gestemd. Ga maar na: Bush is na 8 jaar autistisch wanbeleid de minst

populaire president ooit, het land is onder zijn leiding afgegleden naar een economische recessie en een imploderend financieel stelsel. Het land lijdt onder twee onbetaalbare en uitzichtloze oorlogen en heeft internationaal gezien nauwelijks aanzien of vrienden over. Voeg daarbij dat *maverick* McCain voor miljoenen conservatieve en diepgevoelige Republikeinse stemmers beslist niet de gedroomde kandidaat was, *running mate* Sarah Palin veel onafhankelijke (vrouwelijke) kiezers juist heeft afgeschrikt en dat de Republikeinse campagne zich vooral kenmerkte door bangmakerij en moddergooien, nauwelijks door positieve ideeën. En dan toch nog 46% van de stemmen halen...

Dit alles geeft vooral aan hoe versteend de verhoudingen in het Amerikaanse politieke landschap feitelijk zijn. Ondanks alle optimistische slogans van beide kandidaten over *Change*, zit het Amerikaanse politieke systeem totaal op slot. Republikeinen en Democraten verschansen zich in de loopgraven en houden elkaar al jaren in een wederzijdse wurggreep. Andere partijen zijn eenvoudigweg irrelevant in de tweepartijdictatuur die de VS zijn. Hoe getalenteerd en charismatisch ook, Barack Obama had als onafhankelijke kandidaat geen schijn van kans gemaakt.

Can we really?

De meningen zijn verdeeld over hoe progressief president Obama zal blijken te zijn. Enerzijds vanwege de politieke verhoudingen in

Amerika zelf, die verhinderen dat een president op stel en sprong een heel ander beleid gaat voeren dan zijn voorganger. Anderzijds omdat men in Europa en de rest van de wereld Obama misschien toch vooruitstrevender inschat dan gerechtvaardigd is. Vooral op het terrein van het homohuwelijk, de doodstraf, wapenbezit, Israël of de oorlogen in Irak en Afghanistan is de nieuwe president waarschijnlijk conservatiever dan veel Europeanen denken of zouden wensen.

Een aantal rechtse commentaren hier te lande stelde vergenoegd dat op veel punten de zo bejubelde Obama dezelfde standpunten huldigt als de alomtevergisde McCain. De economische recessie zal bovendien Obama's speelruimte enorm beperken en veel geplande maatregelen om het sleetse Amerikaanse sociale vangnet op te tuigen danig bemoeilijken. Ook is het uiteraard de vraag of de Democratische Partij, ideologisch gezien verwant aan de VVD, überhaupt heel erg geneigd zal zijn om de bakens drastisch te verzetten.

De (wereldwijde) populariteit van Barack Obama heeft licht hysterische trekken. Hij oogt weliswaar als een zeer intelligent en bezielende politicus en presenteert zich als iemand die in dialoog wil gaan met de rest van de wereld, maar ook hij zal zich nog in de weerbarstige praktijk moeten bewijzen. Toch heeft hij, mede dankzij zijn voorganger in het Witte Huis, al bij aantreden een enorm krediet. En

aangezien hij grotendeels is gekozen op een mandaat van verandering, zal hij waarschijnlijk makkelijker de handen op elkaar krijgen voor ingrijpende keuzes. Maar een echte revolutie is gezien de aard van de Amerikaanse politieke verhoudingen niet heel waarschijnlijk en dus ook niet per se in lijn met Obama's tot nu toe geëtalereerde politieke standpunten.

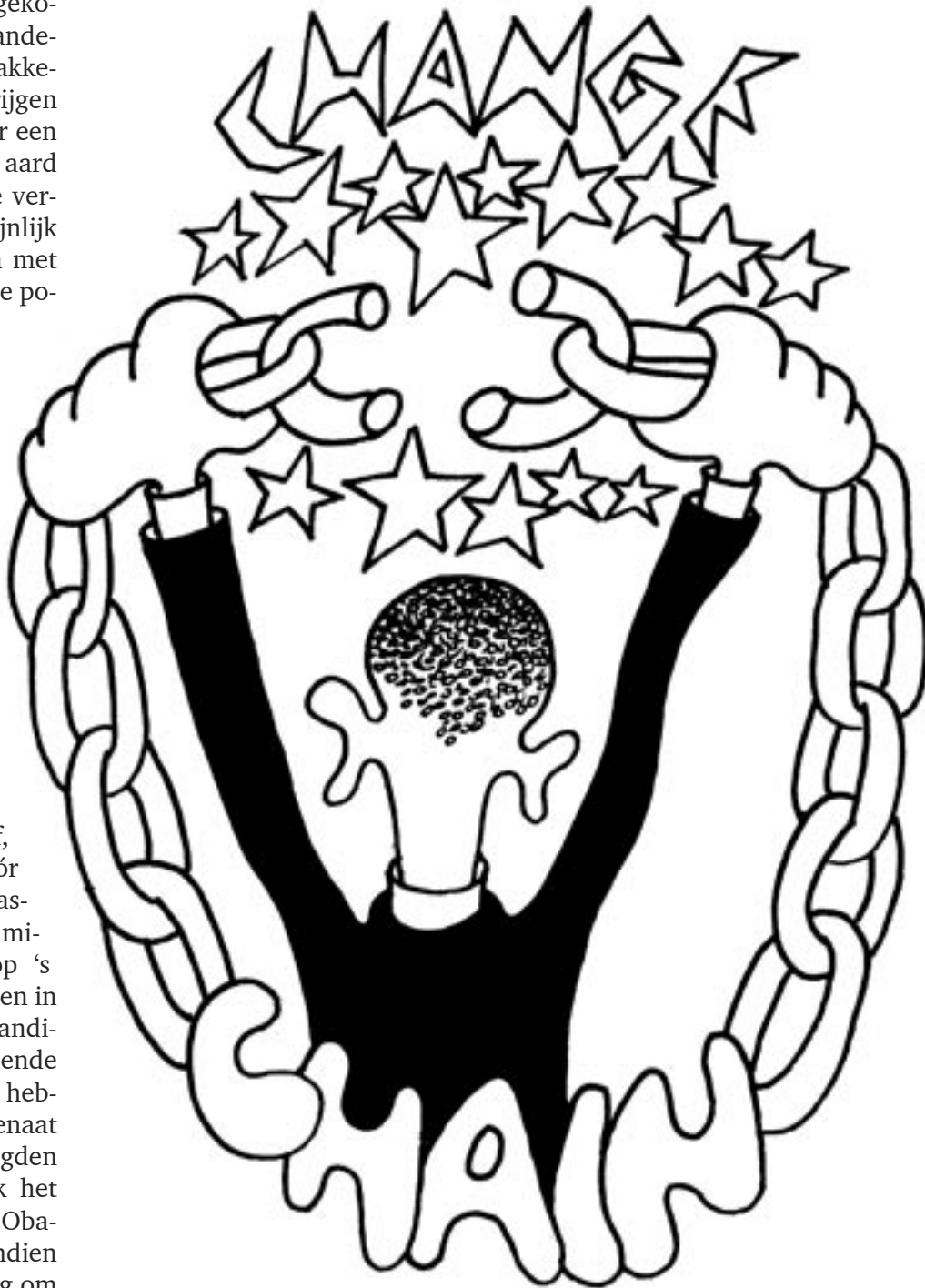
schaap in wolfskleren

Niettegenstaande het voorgaande, denk ik toch dat het best mogelijk is dat Obama's beleid op een aantal terreinen progressiever zal uitpakken dan op basis van de door hem tijdens de verkiezingscampagne ingenomen standpunten te verwachten is. In de VS is het politieke zelfmoord om als kandidaat openlijk te pleiten voor een verbod op wapens, afschaffen van de doodstraf, legalisatie van abortus of vóór het homohuwelijk. Ook belastingverhogingen, kostbare milieumaatregelen of kritiek op 's lands olieverslaving zijn vloeken in de kerk en nopen presidentskandidaten automatisch tot behoudende standpunten. De Democraten hebben nu echter zowel in de senaat als het Huis van Afgevaardigden een ruime meerderheid. Ook het veranderingsmandaat waarop Obama is gekozen, biedt hem - indien hij dit wil - een zekere armslag om zich alsnog te ontpoppen tot een progressief schaaap-in-wolfskleren.

Het is te hopen dat Barack Obama zich nationaal en internationaal een bruggenbouwer toont en de hooghartige arrogantie van de door

neo-cons gedomineerde Bush-regering achter zich laat. Er circuleren inmiddels diverse aansprekende namen van de ministersploeg waarmee hij zich wil omringen, waaronder verrassend genoeg ook progressieve Republikeinen. Maar alleen al

door de hernieuwde toon van optimisme, dialoog en verandering die de Amerikaanse politiek nu weer uitademt, ontstaat er wereldwijd een geheel andere sfeer. De voortekenen zijn daarmee gunstiger dan ze in lange tijd zijn geweest. **GK**

Politiek Café - donderdag 11 december

Het politiek café organiseert op donderdag 11 december in het GroenLinkspand een discussie-avond over Europa. Aanvang: 20.00 uur. Precies een half jaar voor de Europese verkiezingen. Ga in gesprek met de buitenlandwerkgroep of met de werkgroep Noord-Zuid. Wie gaat straks van Baalen partij bieden? Hoe groen wordt Europa? Ben je voor een Europees leger, of moet de Nato een vredesduif worden? En zijn we nog steeds zo anti-Amerikaans? **GK**

Haagse bluf *Hillary*

Laat ik het maar eerlijk bekennen, ik was voor Hillary. Een vrouw met een missie en een visie die als eerste vrouwelijke president *change* in het conservatieve Amerika zou kunnen bewerkstelligen. Iemand met ervaring en een boegbeeld van emancipatie. Uit de stemwijzer kwam zij met progressievere ideeën ook beter uit de verf dan haar opponenten. Het ging echter niet meer om de standpunten maar om het charisma. Het mooiste scenario vond ik een vrouw als president en een 'zwarte' man als vice-president. Als enige in de fractie, want de rest was al snel voor Obama. Enigszins meewarig werd mijn voorkeur gadeslagen.

Na een pittige strijd werd Barack de Democratische kandidaat. Gaandeweg werd ik toch gegrepen door het charisma van deze man. Wel heel jammer dat hij tegen het homohuwelijk is en we nog maar moeten afwachten of zijn prachtige oneliners ook werkelijk tot een omwenteling leiden in de USA. Zijn verkiezing heeft wel een enorme impuls gegeven aan nieuwe kiezers. Laten we hopen dat hun verwachtingen over *change* worden waargemaakt. Het is een revolutie dat deze man zoveel kiezers achter zich heeft gekregen in een toch overwegend conservatief land.

Hillary had inhoudelijk meer te melden, maar haar vrouwzijn was in haar nadeel. Tussen de mannen moest zij zich keer op keer verantwoorden: over haar echtgenoot, kleding, kapsel, karakter (*bitch*) en wat al niet meer. Dat zie je ook gebeuren bij andere vrouwelijke politici: de boodschap is secundair aan het uiterlijk en de manier van optreden. Ben je een beetje scherp dan ben je een manwijf, ben je te genuanceerd dan ontbreekt het je aan 'ballen'. Het feministische maandblad *Opzij* publiceerde enige tijd geleden een artikel over seksisme in de politiek. Alexander Pechtold beweerde daarin dat dit niet voorkomt in Den Haag. Daarop reageerde ik met hoon. Hij checkt namelijk wekelijks de kleding en de kapsels van de GroenLinks vrouwen (we zitten vlak bij elkaar in de zaal) en voorziet deze van het nodige commentaar. Ook reageren de mannen vaak verschrikt als je pittig bent in het debat en je niet laat koeioneren. Dat wordt als weinig vrouwelijk ervaren. Deze houding is ook Hillary opgebroken.

De moraal van dit verhaal: het is prachtig dat een relatief jonge, 'zwarte' man die niet geboren is met een gouden lepel in de mond, president wordt van Amerika. Ik hoop dat het hem lukt om echte veranderingen voor elkaar te krijgen. Met de hulp van flink wat vrouwen in zijn regering om de emancipatie compleet te maken. Als het gaat om vrouwen op de allerhoogste posities moet de echte *change* nog plaatsvinden. Laat dat ook de komende jaren een bron van inspiratie zijn. Het wordt namelijk ook in Den Haag de hoogste tijd voor een vrouw in 'het torentje'! **GK**

Ineke van Gent

Hilary Rodham Clinton, foto afkomstig van commons.wikimedia.org, door Marc Nozell uit Merrimack, New Hampshire, USA vrijgegeven onder de Creative Commons Attribution 2.0 Licentie

De Groene Klinker, jaargang 19, nummer 2, november 2008
 redactieadres: Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen
 klinker@groenlinksstad.nl
 redactie: Ger Bosma, Julia Driessen, Harm van der Veen
 hoofdredacteur: Frans Zwitser,
 eindredacteur: Lidwien Schuitemaker
 vormgever: Micha Boon
 cartoons: Gabor Lodi
 adreswijziging/bezorgklachten: tel. 050 – 3189550 of e-mail
 secretariaat@groenlinksstad.nl
 aan dit nummer werkten mee: Ineke van Gent, Jorien Bakker, Annie Postma, Gijs van der Kroef en Arjen Nolles.

De Groene Klinker wordt gedrukt bij CopyRight Groningen
 De Groene Klinker is het blad van GroenLinks Groningen Stad en wordt gratis verspreid onder alle leden in de stad Groningen. Niet-leden kunnen een abonnement nemen. Binnen de stad kost een jaargang 6,50 euro. Mensen die buiten de stad wonen en het blad via de post ontvangen betalen 13,00 euro. De bedragen zijn over te maken op gironummer 3497497 van GroenLinks o.v.v. Groene Klinker.
 De redactie is onafhankelijk en bepaalt de inhoud van het blad. Lezers van de Groene Klinker krijgen van de redactie alle ruimte om zelf kopij aan te leveren

of te reageren op in de Klinker verschenen artikelen. Daaruit volgt dat opgenomen artikelen niet noodzakelijk het standpunt van GroenLinks Groningen Stad weergeven. Bijdragen van meer dan 700 woorden in overleg met de redactie. De redactie legt verantwoording voor haar beleid af op de GroenLinks Algemene Ledenvergadering.

De verschijningsdatum van de volgende Klinker is vrijdag 19 december. De kopijsluiting is op maandag 8 december, 18.00 uur.

TELEFOONLIJST & COLOFON

GroenLinks, Coehoornsingel 87
 secretariaat@groenlinksstad.nl
 www.groenlinksstad.nl
 050 – 3189550

Afdelingsbestuur
 Margien Bouma, voorzitter 050 – 3114864
 Arjen Nolles (vice-voorzitter) 06 – 41240526
 Daniël Broersema, penningmeester 06 – 23270196
 Gijs van der Kroef, secretaris 06 – 13705440
 Victor Möhlmann 06 – 28888607

Wethouder
 Karin Dekker 050 – 5267221

Gemeenteraadsfractie
 Fractiekamer, Grote Markt 1
 groenlinks@raad.groningn.nl 050 – 3130748
 Drewes de Haan 050 – 3139387
 Harrie Miedema 050 – 3141844
 Hans-Paul Klijsma 050 – 5276239
 Mattias Gijsbertsen 06 – 42882755
 Annie Postma 050 – 5490709

Dwars Groningen
 Lotte Willemsen, voorzitter, 06 20 89 33 03
 DwarsGroningen@gmail.com

Landelijk
 Partijbureau Utrecht 030 – 2399900
 Tweede Kamerfractie 070 – 3183030
 Ineke van Gent, Tweede Kamerlid 050 – 5271210
 Pieter van Niekerken, Gronings partijraadslid 050 – 5772878
 Claude Ravisé, Gronings partijraadslid 050 – 5256222

Contactpersonen werkgroepen
 Politiek Café, Gijs van der Kroef 06 – 13705440
 Werk en Inkomen, Mattias Gijsbertsen 06 – 42882755
 Milieu, Harre Miedema 050 – 3141844
 Buitenland, Fennie Stavast 050 – 3125009
 Onderwijs, Annie Postma 06 – 27528565
 WMO, Annie Postma 06 – 27528565
 Internet, Frans Zwitser 050 - 5716626
 Permanent campagne team, Gijs van der Kroef 06 – 13705440

AGENDA

Alle activiteiten zijn op het GroenLinks pand, tenzij anders vermeld.

Maandag 17 november

18.30 uur Extra raadscommissie over het Forum, stadhuis

Dinsdag 18 november:

20.00 uur Congresvoorbereiding

Woensdag 19 november:

16.30 uur Raadscommissie Financiën en Veiligheid, stadhuis

20.00 uur Raadscommissie Onderwijs en Welzijn (cultuurnota), stadhuis

20.00 uur Bestuursvergadering

Zaterdag 22 november:

10.00 uur GroenLinks Toekomstcongres, Tilburg

Dinsdag 25 november:

19.00 uur Vergadering Politiek Café

20.00 uur Algemene Leden Vergadering

Woensdag 26 november:

16.30 uur Raadsvergadering, stadhuis

Dinsdag 2 december:

20.00 uur Bestuursvergadering

19.45 uur Provinciale Leden Vergadering

Woensdag 3 december:

16.30 uur Raadscommissie Ruimte en Wonen, stadhuis

16.30 uur Raadscommissie Werk en Inkomen, stadhuis

20.00 uur Raadscommissie Beheer en Verkeer, stadhuis

20.00 uur Redactievergadering Groene Klinker

Maandag 8 december:

Deadline kopij Groene Klinker

Dinsdag 9 december:

20.00 uur Werkgroep Permanent Campaign Team

Woensdag 10 december:

16.30 uur Raadscommissie Onderwijs en Welzijn, stadhuis

20.00 uur Redactievergadering Groene Klinker

20.00 uur Raadscommissie Financiën en Veiligheid, stadhuis

Donderdag 11 december:

20.00 uur Politiek Café: Europa-debat

Zaterdag 13 december:

10.00 uur eindredactie Groene Klinker

Dinsdag 16 december:

20.00 uur Bestuursvergadering

Woensdag 17 december:

16.30 uur Raadsvergadering, stadhuis

Vrijdag 19 december:

Verschijsing Groene Klinker jrg 19, nr.3

Vrijdag 9 januari:

17.00 uur Nieuwjaarsborrel

Donderdag 22 januari:

20.00 uur Politiek Café met Wijnand Duyvendak